KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3385/94

af 21. december 1994

om form, indhold og andre enekeltheder i forbindelse med begæringer og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning nr. 17

(Tekst af betydning for EØS)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordnig nr. 17 af 6. februar 1962 — første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 [1] senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 24, og

ud fra følgende betragtninger;

Kommissionens forordning nr. 27 af 3. maj 1962 — første forordning om gennemførelse af Rådets forordning nr. 17 [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 3666/93 [3] — er ikke længere i overensstemmelse med kravene til en effektiv administrativ procedure; den bør derfor erstattes med en ny forordning;

indgivelsen af begæringer om negativattest efter artikel 2 og af anmeldelser efter artikel 4, 5 og 25 i forordning nr. 17 kan få vigtige retlige konsekvenser, som er positive for deltagerne i en aftale, en vedtagelse eller en samordnet praksis; på den anden side kan ukorrekte eller misvisende oplysninger i sådanne begæringer eller anmeldelser føre til pålæggelsen af bøder og desuden medføre negative civilretlige virkninger for deltagerne; af hensyn til retssikkerheden bør det derfor præciseres, hvilke personer der er berettigede til at indgive begæringer og anmeldelser, indholdet og omfanget af de oplysninger, som sådanne begæringer og anmeldelser skal indeholde, og tidspunktet fra hvilket de får retsvirkning;

enhver deltager i en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis må have ret til at indgive en begæring eller en anmeldelse til Kommissionen; en deltager, der gør brug af denne ret, skal underrette de øvrige deltagere herom, således at disse kan varetage deres interesser; indgivelsen af begæringer og anmeldelser vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis inden for en sammenslutning af virksomheder skal kun indgives af sammenslutningen.

det påhviler de parter, der indgiver en begæring eller anmeldelse, at give Kommissionen fuldstændige og korrekte oplysninger om de kendsgerninger og de forhold, som er vigtige for vedtagelsen af beslutningen vedrørende den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis;

for at forenkle og fremskynde sagsbehandlingen bør det foreskrives, at der skal benyttes et skema for begæringer om udstedelse af negativattest vedrørende traktatens artikel 85, stk. 1, og for anmeldelser vedrørende traktatens artikel 85, stk. 3; dette skema bør også finde anvendelse ved begæringer om negativattest vedrørende artikel 86;

Kommissionen vil i påkommende tilfælde på parternes begæring give dem mulighed for en uformel og strengt fortrolig drøftelse af den påtænkte aftale, vedtagelse eller samordnede praksis, allerede før begæringen eller anmeldelsen finder sted; desuden vil Kommissionen efter begæringen eller anmeldelsen holde sig i snæver kontakt med deltagerne i den udstrækning, dette er nødvendigt for at drøfte eventuelle faktiske eller retlige problemer, som den bliver opmærksom på ved sin første gennemgang af sagen, og for om muligt at løse sådanne problemer i gensidig forståelse;

bestemmelserne i denne forordning skal også gælde for sager, i hvilke begæringer om negativattest vedrørende artikel 53, stk. l, eller artikel 54 eller anmeldelser verdrørende artikel 53, stk. 3, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) indgives til Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ret til indgivelse af begæringer og anmeldelser

1. Ret til at indgive en begæring efter artikel 2 i forordning nr. 17 vedrørende traktatens artikel 85, stk. 1, eller

[1] EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
[2] EFT nr. 35 af 10. 5. 1962, s. 1118/62.
[3] EFT nr. L 336 af 31. 12. 1993, s. 1.

anmeldelse efter artikel 4, 5 og 25 i forordning nr. 17 har:

a) virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, der deltager i aftaler eller samordnet praksis

b) sammenslutninger af virksomheder, inden for hvilke vedtagelser eller samordnet praksis finder sted

som kan tænkes at falde ind under artikel 85, stk. 1.

Hvis det kun er enkelte af de deltagende parter, som omhandlet i første afsnit, litra a), der indgiver begæring eller anmeldelse, skal de underrette de øvrige deltagere herom.

2. Ret til at indgive begæring efter artikel 2 i forordning nr. 17 vedrørende traktatens artikel 86 har enhver virksomhed, der alene eller sammen med andre virksomheder kan tænkes at indtage en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf.

3. Hvis begæringen eller anmeldelsen underskrives af repræsentanter for personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, skal deres repræsentationsfuldmagt dokumenteres skriftligt.

4. Fælles begæringer eller anmeldelser bør foretages af en fælles repræsentant, der er bemyndiget til at afsende og modtage dokumenter på vegne af alle de parter, der indgiver begæring eller anmeldelse.

Artikel 2

Indgivelse af begæringer og anmeldelser

1. Til begæringer efter artikel 2 i forordning nr. 17 vedrørende traktatens artikel 85, stk. 1, og til anmeldelser efter artikel 4, 5 og 25 i forordning nr. 17 benyttes skema A/B, som er gengivet i bilaget til denne forordning. Skema A/B kan også benyttes til begæringer efter artikel 2 i forordning nr. 17 vedrørende traktatens artikel 85. Fælles begæringer og fælles anmeldelser skal indgives på ét enkelt skema.

2. Begæringer og anmeldelser indgives til Kommissionen på den i skema A/B angivne adresse i 17 eksemplarer, og andre dokumenter, der vedlægges som bilag, indgives i tre eksemplarer.

3. Ledsagende dokumenter vedlægges i original eller kopi af originalerne. Ved kopier skal den part, der indgiver begæringen eller anmeldelsen, bekræfte, at kopierne er i overensstemmelse med originalen og fuldstændige.

4. Begæringer og anmeldelser affattes på et af Fællesskabets officielle sprog. Det pågældende sprog benyttes som procedresprog over for den part, der indgiver begæringen eller anmeldelsen. Ledsagende dokumenter vedlægges på originalsproget. Hvis originalsproget ikke er et af Fællesskabets officielle sprog, vedlægges en oversættelse til proceduresproget.

5. Begæringer om negativattest vedrørende artikel 53, stk. l, eller artikel 54, eller anmeldelser vedrørende artikel 53, stk. 3, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde kan også indgives på et af de officielle sprog i EFTA-landene eller et af arbejdssprogene i EFTA-Tilsynsmyndigheden. Hvis det sprog, der er valgt til ansøgningen eller anmeldelsen ikke er et af Fællesskabets officielle sprog, skal den part, der indgiver begæringen eller anmeldelsen, for hvert dokument, der indgives, vedlægge en oversættelse til et af Fællesskabets officielle sprog. Det sprog, der er valgt til oversættelsen, er også proceduresprog for den part, som har indgivet begæringen eller anmeldelsen.

Artikel 3

Begæringers og anmeldelsers indhold

1. Begæringerne og anmeldelserne skal indeholde de i skema A/B foreskrevne oplysninger og dokumenter. Oplysningerne skal være korrekte og fuldstændige.

2. Begæringer efter artikel 2 i forordning nr. 17 vedrørende traktatens artikel 86 skal indeholde en fuldstændig sagsfremstilling med angivelse af navnlig den pågældende adfærd og virksomhedens eller virksomhedernes stilling på det fælles marked eller en væsentlig del heraf, for så vidt angår de berørte varer eller tjenesteydelser.

3. Kommissionen kan dispensere fra pligten til at indgive oplysninger eller dokumenter, der er foreskrevet ved formular A/B, hvis den finder, at de ikke er nødvendige for undersøgelsen af sagen.

4. Kommissionen bekræfter omgående skriftligt over for den part, der har indgivet begæringen eller anmeldelsen, at den har modtaget begæringen eller anmeldelsen og det eventuelle svar på skrivelser afsendt af Kommissionen efter artikel 4, stk. 2.

Artikel 4

Indtræden af begæringers og anmeldelsers retsvirkning

1. Begæringer og anmeldelser får retsvirkning fra det tidspunkt, hvor Kommissionen modtager dem, jf. dog stk. 2 til 5. Fremsendes begæringen eller anmeldelsen med anbefalet post, får den dog retsvirkning fra datoen for afsendelsesstedets poststempel.

2. Konstaterer Kommissionen, at oplysningerne i en begæring, anmeldelse eller de vedlagte dokumenter er ufuldstændige på et vigtigt punkt, underretter den straks den part, der har indgivet begæringen eller anmeldelsen, skriftligt herom og fastsætter en passende frist for supplering af de pågældende oplysninger. I så fald får begæringen eller anmeldelsen retsvirkning fra det tidspunkt, hvor Kommissionen modtager de fuldstændige oplysninger.

3. Den part, der indgiver en begæring eller en anmeldelse, skal uopfordret og omgående give Kommissionen meddelelse om væsentlige ændringer i de forhold, der er anført i anmeldelsen, og som denne part havde eller burde have haft kendskab til.

4. Urigtige eller forvanskede oplysninger betragtes som ufuldstændige oplysninger.

5. Har Kommissionen ikke senest en måned efter modtagelsesdatoen for begæringen eller anmeldelsen afgivet den i stk. 2 omhandlede meddelelse, anses begæringen eller anmeldelsen for at have retsvirkning fra den dato, hvor den blev modtaget af Kommissionen.

Artikel 5

Ophævelse

Forordning nr. 27 ophæves.

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1995.

Denne Forordning er bindende i alle sine enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1994

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

SKEMA A/B

INDLEDNING

Skema A/B udgør som bilag en integrerende del af Kommissionens forordning (EF) nr. 3385/94 af 21. december 1994 om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med begæringer og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning nr. 17 — herefter benævnt »forordningen«. Den tillader virksomheder og sammenslutninger af virksomheder at indgive begæring til Kommissionen om negativattest vedrørende en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis, der kan falde ind under forbuddene i EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og artikel 86 samt EØS-aftalens artikel 53. stk. 1, og artikel 54, eller at anmelde en aftale med anmodning om, at den fritages fra forbuddet i artikel 85, stk. 1, i medfør af bestemmelserne i EF-trakatens artikel 85, stk. 3, eller forbuddet i artikel 53, stk. 1, i medfør af EØS-aftalens artikel 53, stk. 3.

Med henblik på at lette brugen af skema A/B beskrives det i det følgende:

— i hvilke tilfælde, der bør indgives begæring eller anmeldelse (afsnit A)

— til hvilken myndighed (Kommissonen eller EFTA-Tilsynsmyndigheden), anmodningen eller anmeldelsen skal indgives (afsnit B)

— hvilke formål, der kan forfølges med begæringen eller anmeldelsen (afsnit C)

— hvilke oplysninger, der skal anføres i begæringen eller anmeldelsen (afsnit D, E og F)

— hvem, der kan indgive begæring eller anmeldelse (afsnit G)

— hvordan begæringen eller anmeldelsen indgives (afsnit H)

— hvordan virksomheders forretningshemmeligheder kan beskyttes (afsnit I)

— hvordan visse tekniske begreber, der er benyttet i skema A/B, skal fortolkes (afsnit J)

— hvilken procedure, der følger efter indgivelse af begæringen eller anmeldelsen (afsnit K).

A. I hvilke tilfælde skal der indgives begæring eller anmeldelse

I. *Formålet med EF-traktatens og EØS-aftalens konkurrenceregler*

1. Formålet med EF's konkurrenceregler

Formålet med konkurrenceregler er at forhindre, at konkurrencen på fællesmarkedet fordrejes gennem karteller eller misbrug af dominerende markedsstilling. De gælder for enhver virksomhed — uanset hvor den er etableret — der direkte eller indirekte udøver virksomhed inden for fællesmarkedet.

Artikel 85, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (ordlyden af artikel 85 og 86 er gengivet i bilag I) forbyder komkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis (karteller), der kan påvirke handelen mellem medlemsstater. I artikel 85, stk. 2, fastslås det, at aftaler og vedtagelser, der indeholder sådanne restriktioner, ikke har retsvirkning (De Europæiske Fællesskabers Domstol har dog fastslået, at såfremt restriktive aftalebestemmelser kan udskilles af aftalen, er det kun disse bestemmelser, der ikke har retsvirkning). Artikel 85, stk. 3, giver imidlertid mulighed for at fritage karteller, der har positive virkninger, fra dette forbud, hvis betingelserne i dette stykke er opfyldt. Artikel 86 forbyder misbrug af en dominierende stilling, som kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater. De grundlæggende regler om anvendelse af disse artikler, dvs. bestemmelserne om negativattest og fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3, er fastsat i forordning nr. 17.

2. Formålet med EØS' konkurrenceregler

Konkurrencereglerne i EØS-aftalen, indgået mellem EF, EF's medlemsstater og EFTA-staterne ([1]), er baseret på samme principper som EF's konkurrenceregler og har samme formål, dvs. at forhindre, at konkurrencen inden for EØS-området fordrejes gennem konkurrencebegrænsende karteller eller misbrug af en dominerende stilling. De gælder for enhver virksomhed — uanset hvor den er etableret — der direkte eller indirekte udøver virksomhed på EØS's område.

Artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen (ordlyden af artikel 53, 54 og 56 i EØS-aftalen er gengivet i bilag I) forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem EF og en eller flere EFTA-stater (eller mellem EFTA-stater). I artikel 53, stk. 2, fastslås det, at aftaler eller vedtagelser, der indeholder sådanne restriktioner, ikke har retsvirkning). Artikel 53, stk. 3, giver imidlertid mulighed for af fritage karteller, der har positive virkninger, hvis betingelserne i dette stykke er opfyldt. Artikel 54 forbyder misbrug af en dominierende stilling, som kan påvirke samhandelen mellem EF og en eller flere EFTA-stater (eller mellem EFTA-stater). Bestemmelserne om anvendelse af disse artikler, som omfatter negativattest og fritagelse efter Artikel 53, stk. 3, er fastsat i forordning nr. 17, som for EØS' vedkommende er suppleret med EØS-aftalens protokol 21, 22 og 23 ([2]).

II. *Rækkevidden af konkurrencereglerne i EF-traktaten og EØS-aftalen*

Anvendelsen af EF-traktatens artiekl 85 og 86 EØS-aftalens artikel 53 og 54 afhænger af den enkelte sags omstændigheder. Anvendelsen forudsætter, at kartellet eller den samordnede praksis opfylder samtlige de betingelser, der er fastsat i den pågældende bestemmelse. Dette spørgsmål bør således undersøges før enhver begæring om negativattest og før enhver anmeldelse.

1. Negativattest

Proceduren for negativattest tillader virksomhederne at afklare, om Kommissionen finder, at deres kartel eller handlemåde er forbudt i hendold til EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86 eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller artikel 54. Denne procedure er beskrevet i artikel 2 i forordning nr. 17. Negativattest har form af en beslutning, hvorved Kommissionen fastlår, at der ikke efter de forhold, Kommissionen har kendskab til, findes anledning til i medfør af EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86, eller i medfør af EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller artikel 54, at skride ind mod det pågældende kartel eller den pågældende handlemåde.

Der er imidlertid ingen interesse i at indgive en begæring, når det er klart, at kartellet eller handlemåden ikke er i strid med ovennævnte bestemmelser. Kommissione er heller ikke forpligtet til at udstede en negativattest. Det hedder i artikel 2 i forordning nr. 17 »Kommissionen kan (. . .) fastslå«. Den vedtager kun beslutninger om negativattest, hvis der er grund til at løse et vigtigt fortolkningsproblem. I andre tilfælde besvarer den begæringen ved afsendelse af en administrativ skrivelse.

Kommissionen har offentliggjort flere meddelelser om fortolkningen af EF-traktatens artikel 85, stk. 1. Disse meddelelser definerer visse kategorier af aftaler, der på grund af deres særlige natur eller på grund af deres ringe betydning ikke rammes af forbuddet ([3]).

2. Fritagelse

Proceduren for fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3, i EF-traktaten og artikel 53, stk. 3, i EØS-aftalen giver virksomheder mulighed for at indgå et kartel, der indebærer økonomiske fordele, men som uden fritagelse ville være forbudt i henhold til artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten eller artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen. Denne procedure er fastsat i artikel 4, 6 og 8 for de nye medlemsstater i artikel 5, 7 og 25 i forordning nr. 17. Fritagelsen har form af en beslutning, hvorved Kommissionen

([1]) Se listen over EF-medlemsstater og EFTA-stater i bilag III.
([2]) Gengivet i bilag I.
([3]) Se bilag II.

erklærer artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten eller artikel 53, stk. 1, i EØS-aftalen uanvendelig til det kartel, der beskrives i beslutningen. Ifølge artikel 8 er Kommissionen forpligtet til at angive beslutningens gyldighedsperiode. Kommissionen kan knytte betingelser og påbud til sin beslutning, og den kan også tilbagekalde eller ændre beslutningen eller forbyde deltagerne bestemte handlinger under visse omstændigheder, særligt såfremt beslutningen hviler på urigtige oplysninger, eller såfremt de faktiske forhold ændrer sig på et væsentligt punkt.

Kommissionen har udstedt flere forordninger, der fritager kategorier af aftaler (1). Visse af disse forordninger fastsætter, at nogle aftaler kun kan drage fordel af gruppefritagelsen, hvis de anmeldes til Kommissionen ifølge artikel 4 (eller 5) i forordning nr. 17 med henblik på at opnå en fritagelse, idet der i anmeldelsen anmodes om anvendelse af en indsigelsesprocedure.

En beslutning, hvorved der indrømmes en fritagelse, kan have tilbagevirkende kraft, men den kan ikke, undtagen i visse tilfælde, have virkning forud for anmeldelsesdagen (artikel 6 i forordning nr. 17). Når Kommissionen fastslår, at de anmeldte aftaler faktisk er forbudte og ikke kan fritages og derfor vedtager en beslutning, hvorved aftalerne erklæres ulovlige, er deltagerne ikke desto mindre, for så vidt angår perioden fra anmeldelsesdatoen til beslutningsdatoen, beskyttet mod pålæggelse af bøder for de handlinger, der er beskrevet i anmeldelsen (artikel 3 og artikel 15 stk. 5 og 6, i forordning nr. 17).

B. Til hvilken myndighed skal man henvende sig?

Anmodninger og anmeldelser skal indgives til den myndighed, der er kompetent i det pågældende tilfælde. Kommissionen er kompetent med hensyn til anvendelsen af konkurrencereglerne i EF-traktaten. Derimod er der delt kompetence, for så vidt angår anvendelsen af reglerne i EØS-aftalen.

Kommissionens og EFTA-Tilsynsmyndighedens beføjelser med hensyn til anvendelsen af EØS'konkurrenceregler følger af artikel 56 i EØS-aftalen. Begæringer om negativattest og anmeldelser vedrørende konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, skal sendes til Kommissionen, medmindre virkningen på handelen mellem medlemsstater eller konkurrencen inden for EF ikke er mærkbar, jf. Kommissionens meddelelse fra 1986 vedrørende aftaler af ringe betydning (2). Enhver konkurrencebegrænsende aftale, vedtagelse eller samordnet praksis, der påvirker handelen mellem en medlemsstat og en eller flere EFTA-stater, henhører under Kommissionens kompetence, når de pågældende virksomheder har mere end 67 % af deres samlede omsætning i hele EØS inden for EF (3). Hvis virkningen af en sådan aftale, vedtagelse eller samordnet praksis for handelen mellem medlemsstater eller for konkurrencen inden for EF ikker er mærkbar, skal anmeldelsen imidlertid sendes til EFTA-Tilsynsmyndigheden. Enhver anden aftale, vedtagelse og samordnet praksis, som falder ind under EØS-aftalens artikel 53, skal anmeldes til EFTA-Tilsynsmyndigheden (adresse: se bilag III).

Anmodninger om negativattest vedrørende EØS-aftalens artikel 54 skal indgives til Kommissionen, hvis den dominerende stilling kun består i EF, og til EFTA-Tilsynsmyndigheden, hvis den dominerende stilling kun består på EFTA-staternes samlede område eller en betydelig del heraf. Kun i tilfælde, hvor den dominerende stilling består inden for begge områder, finder ovennævnte regler vedrørende artikel 53 anvendelse.

Kommissionen anvender traktatens konkurrenceregler som vurderingsgrundlag. I sager, der hører und EØS-aftalen, og som Kommissionen har fået til behandling i medfør af artikel 56 i samme aftale, anvender den samtidig EØS-reglerne.

(1) Se bilag II.
(2) EFT nr. C 231 af 12. 9. 1986, s. 2.
(3) »Omsætning« i denne sammenhæng er defineret i artikel 2, 3 og 4 i protokol 22 til EØS-aftalen, som er gengivet i bilag I.

C. Formålet med skemaet

Af skema A/B fremgår, hvilke spørgsmål der skal besvares, og hvilke oplysninger og dokumenter, der skal indgives af den eller de virksomheder, der indgiver en begæring om:

— negativattest vedrørende EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, efter artikel 2 i forordning nr. 17 for aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder eller samordnet praksis

— fritågelse efter EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, for aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder eller samordnet praksis

— anvendelse af en indsigelsesprocedure efter en af Kommissionens gruppefritagelsesforordninger.

Virksomheder, der indgiver en begæring om negativattest, kan ved hjælp af dette skema samtidig foretage en anmeldelse med henblik på at opnå fritagelse for det tilfælde, at Kommissionen ikker ser sig i stand til at meddele negativattest.

Begæringer om negativattest og anmeldelser vedrørende EF-traktatens artikel 85 skal indgives på den måde, der er foreskrevet ved skema A/B (se forordningens artikel 2, stk. 1, første punktum). Skemaet kan også benyttes af virksomheder, der ønsker at opnå en negativattest vedrørende EF-traktatens artikel 86 eller EØS-aftalens artikel 54 efter artikel 2 i forordning nr. 17 (se forordningens artikel 2, stk. 1, andet punktum). Det er ikke obligatorisk at følge skema A/B, når der indgives en begæring om negativattest af denne art. For ar være sikker på at begæringen giver et fuldstændigt billede af situationen, henstilles det dog indtrængende til virksomhederne at give alle de krævede oplysninger.

Begæringer eller anmeldelser, der indgives på skema A/B, offenliggjort af EFTA, er ligeledes gyldige. Hvis den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis udelukkende falder ind under EF-traktatens artikel 85 og 86, dvs. ikke på nogen måde henhører under EØS-området, bør det af Kommissionen udarbejdede skema dog anvendes.

D. Hvilke afsnit i skemaet skal udfyldes?

Selve skemaet er inddelt i fire dele. De virksomheder, som vil indgive en begæring om negativattest eller en anmeldelse, skal udfylde del I, II og IV. En undtagelse fra denne regel gælder imidlertid, såfremt begæringen eller anmeldelsen vedrører en aftale om dannelsen af et strukturelt joint venture i samarbejdsøjemed, når parterne ønsker at nyde godt af en fremskyndet procedure. I så fald skal del I, III og IV udfyldes.

Kommissionen meddelte i 1992, at der var vedtaget nye interne administrative regler, hvorefter visse begæringer og anmeldelser — vedrørende joint ventures af strukturel karaktene — vil blive behandlet inden for en bestemt frist. I disse sager vil Kommissionens tjenestegrene senest to månder efter indgivelse af en fuldstændig anmeldelse af aftalen skriftligt underrette parterne om resultatet af en første analyse af sagen, og i givet fald om karakteren og den formodede varighed af den administrative procedure, de agter at indlede.

Inholdet af denne skrivelse kan variere alt efter den pågældede sag:

— I sager, der ikke giver anledning til problemer, sender Kommissionen en administrativ skrivelse, hvori aftalens forenelighed med artikel 85, stk. 1 eller 3 bekræftes.

— Hvis en administrativ skrivelse ikke er passende, fordi det er nødvendigt at afgøre sagen ved formel beslutning, underretter Kommissionen de pågældende virksomheder om, at den agter at vedtage en beslutning om meddelelse af negativattest eller indrømmelse af fritagelse.

— I tilfælde hvor Kommissionen har alvorlig tvivl med hensyn til aftalens forenelighed med konkurrencereglerne, vil parterne modtage en advarselsskrivelse, i hvilken det meddeles dem, der alt efter sagens karakter kan afsluttes med en beslutning om forbud, fritagelse med betingelser og påbud eller ren fritagelse.

Denne nye fremskyndede procedure, der trådte i kraft den 1. januar 1993, hviler således alene på princippet om selvdiciplin. Fristen på to måneder efter indgivelse af fuldstændig anmelddelse — som tager sigte på en første undersøgelse af sagen — er ikke en frist, der er fastsat ved retsforskrift, og indebærer derfor ikke nogen retlig forpligtelse. Alligevel vil Kommissionen gøre sit bedste for at sikre overholdelsen heraf. Den forbeholder sig i øvrigt ret til at udvide den omhandlede fremskyndede procedure til andre former for samarbejde mellem virksomheder.

Et strukturelt joint venture er et joint venture, der medfører vigtige ændringer i strukturen og sammensætningen af aftaleparternes aktiver. Dette kan skyldes, at joint venture-selskabet overtager eller udvider allerede eksisterende aktiviteter i moderselskaberne, eller at det påbegynder nye aktiviteter på deres vegne. Sådanne transaktioner er karakteriseret ved indskud af betragtelige aktiver af finansiel, material og/eller immateriel art, som f. eks. intellektuelle ejendomsrettigheder og knowhow. Normalt vil struktuelle joint ventures derfor blive oprettet med henblik på mellemlang eller langsigtet drift.

Begrebet omfatter visse joint ventures »med delvise funktioner«, der udfylder en eller flere særlige funktioner som led i moderselskabernes kommercielle aktiviteter uden at have adgang til markedet, f. eks. forskning og udvikling og/eller produktion. De dækker ligeledes joint ventures »med alle funktioner«, der indebærer en koordinering af uafhængige virkssomheders konkurrencepolitik, især mellem parterne indbyrdes eller mellem parterne og joint ventureselskabet.

For at overholde disse interne tidsfrister er det vigtigt, at Kommissionen i forbindelse med anmeldelsen disponerer over alle relevante oplysninger, der er rimeligt tilgængelige for de anmeldende parter, og som er nødvendige for at Kommissionen kan vurdere den omhandlede transaktions konkurrencemæssige virkning. Der er derfor i A/B-skemaet et særligt afsnit (del III), der kun skal udfyldes af virksomheder, der anmelder et strukturelt joint venture, og som ønsker at benytte sig af den fremskyndede procedure.

Personer, der anmelder strukturelle joint ventures, og som ønsker at nyde godt af den ovenfor nævnte fremskyndede procedure, skal derfor udfylde del I, III og IV i skemaet. Del III indeholder en række detaljerede spørgsmål, der er nødvendige for, at Kommissionen kan vurdere det (de) relevante marked(er) og joint venture-parternes stilling på det (de) pågældende marked(er).

Såfremt parterne ikke ønsker at anmode om at nyde godt af den fremskyndede procedure for deres strukturelle joint ventures, skal de udfylde del I, II og IV. Del II indeholder en langt mere begrænset række spørgsmål om det(de) relevante marked(er) og parternes stilling på det(de) pågældende marked(er), der dog er tilstrækkelige til, at Kommissionen kan påbegynde en gennemgang og undersøgelse af sagen.

E. Nødvendigheden af fuldstændige oplysninger

Indgivelse af en gyldig anmeldelse til Kommissionen har først og fremmest to konsekvenser: Ved begæringer om fritagelese bevirker anmeldelsen for det første, at virksomheden fritages for bødeansvar fra det, hvor Kommissionen har modtaget anmeldelsen (artikel 15, stk. 5, i forordning nr. 17). For det andet kan Kommissionen kun indrømme fritagelse efter EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, når den har modtaget en gyldig anmeldelse. Desuden får enhver fritagelse først virkning fra den dato, hvor Kommissionen har modtaget en gyldig anmeldelse [1]. Der er således ingen retlig forpligtelse til at indgive anmeldelse, men så længe et kartel, som falder ind under EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, ikke er blevet anmeldt og således ikke kan fritages, kan det af en national domstol bl. a. erklæres uden retsvirkning i medfør af EF-traktatens artikel 85, stk. 2, og/eller EØS-aftales artikel 53, stk. 2 [2].

[1] Jf. dog artikel 4, stk. 2, og artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 17.

[2] For yderligere oplysninger om følgerne af manglende anmeldelse henvises til Kommissionens meddelelse om samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale domstole (EFT nr. C 39 af 13. 2. 1993, s. 6).

Når en virksomhed anmoder om gruppefritagelse under anvendelse af en indsigelsesprocedure, begynder den frist, Kommissionen har til at rejse indsigelse mod gruppefritagelsen, først at løbe fra den dato, hvor den har modtaget en gyldig anmeldelse.

Det samme gælder for den frist på to måneder, som er pålagt Kommissionens tjenestegrene for en første undersøgelse af begæringer om negativattest og anmeldelser vedrørende strukturelle joint ventures i samarbejdsøjemed, der nyder godt af den fremskyndede procedure.

For at være gyldig skal en begæring eller anmeldelse være fuldstændig (se forordningens artikel 3, stk. 1). Der gælder to undtagelser fra dette princip. Det skal for det første bemærkes, at såfremt de oplysninger eller dokumenter, der kræves i skemaet, normalt ikke er tilgængelige for anmelderen, vil Kommissionen alligevel betragt anmeldelsen som fuldstændig og således gyldig, forudsat at anmelderen giver en begrundelse for, hvorfor de pågældende oplysninger eller dokumenter mangler og i stedet besvarer spørgsmålene efter bedste skøn, med angivelse af hvorpå disse skøn baserer sig. Det må desuden oplyses, hvor Kommissionen eventuelt vil kunne få de manglende oplysninger eller dokumenter. For det andet forlanger Kommissionen kun de oplysninger, der er relevante for, at den kan tage stilling til anmeldelsen. I nogle tilfælde vil ikke alle de oplysninger, der anmodes om på dette skema, være nødvendige til det formål. Kommissionen kan i så fald dispernsere fra kravet om visse af de oplysninger, der kræves i skemaet (se fordningens artikel 3, stk. 3). Denne bestemmelse giver mulighed for at tilpasse begæringen eller anmeldelsen til det enkelte tilfælde, således at den kun indeholder de oplysninger, der er strengt nødvendige. Bestemmelsens formål er at fritage virksomhederne, navnlig de små og mellemstore, for unødige administrative byrder. Når det i en begæring eller anmeldelse undlades at indgive oplysninger eller dokumenter af denne grund, skal der i begæringen eller anmeldelsen gives en begrundelse for, hvorfor de pågældende oplysninger eller dokumenter ikke anses for relevante for sagens undersøgelse.

Konstaterer Kommissionen, at begæringen eller anmeldelsen er ufuldstændig på et væsentligt punkt, giver den senest en måned efter modtagelsen den virksomhed, der har indgivet begæringen eller anmeldelsen, skriftlig underretning herom med angivelse af, hvilke oplysninger der mangler. I så fald får begæringen eller anmeldelsen først virkning fr den dato, hvor Kommissionen har modtaget de fuldstændige oplysninger. Hvis Kommissionen ikke senest en måned efter modtaglesen har meddelt den virksomhed, der har indgivet begæringen eller anmeldelsen, at den er ufuldstændig på et væsentligt punkt, anses begæringen eller anmeldelsen for fuldstændig og gyldig (se forordningens artikel 4).

Det er også vigtigt, at virksomhederne underretter Kommissionen, hvis der sker væsentlige ændringer i situationen, herunder ændringer hvorom virksomhederne har fået kendskab efter indgivelsen af begæringen eller anmeldelsen. Kommissionen skal således omgående have meddelelse om enhver ændring i den aftale, vedtagelse eller samordnede praksis, der ligger til grund for begæringen eller anmeldelsen (se Forordningens artikel 4, stk. 3). Såfremt Kommissionen ikke får meddelelse om ændringer i relevante forhold, kan det medføre bl.a. ugyldighed af en negativattest eller tilbagekaldelse af en beslutning om fritagelse ([1]), der er vedtaget af Kommissionen på grundlag af anmeldelse.

F. Nødvendigheden af korrekte oplysninger

Ud over kravet om at begæringen eller anmeldelsen skal være fuldstændig, stilles der også krav om, at oplysningerne skal være korrekte (se forordningens artikel 3, stk. 1). Hvis en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder forsætligt eller uagtsomt giver urigtige eller forvanskede oplysninger i en begæring eller en anmeldelse, kan Kommissionen i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning nr. 17 ved beslutning pålægge den bøder på op til 5 000 ECU. Sådanne oplysninger betragtes desuden som ufuldstændige (se forordningens artikel 4, stk. 4). Parterne kan derfor ikke nyde godt af fordelene ved en indsigelsesprocedure eller en fremskyndet procedure (se afsnit E).

G. Hvem kan indgive begæring eller anmeldelse?

Enhver virksomhed, der deltager i en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis, som falder ind under EF-traktatens artikel 85 eller 86 eller EØS-aftalens artikel 53 og 54, kan indgive begærinng om negativattest eller anmeldelse med henblik på fritagelse fra forbuddet i EF-traktatens artikel 85 og EØS-aftalens artikel

([1]) Jf. artikel 8, stk. 3, litra a), i forordning nr. 17.

53. En sammenslutning af virksomheder kan også indgive begæring eller anmeldelse for vedtagelser eller samordnet praksis i forbindelse med sammenslutningens virke.

For aftaler og samordnet praksis mellen virksomheder er det almindeligt, at alle de deltagende virksomheder indgiver en fælles begæring eller anmeldelse. Kommissionen går ind for denne fremgangsmåde, fordi den gør det muligt at få kendskab til alle de direkte implicerede virksomheders synpunkter, men denne fremgangsmåde er ikke obligatorisk. Hvis en af parterne indgiver begæring eller anmeldelse på egen hånd, skal denne underrette alle de andre parter i den pågældende aftale, vedtagelse eller praksis herom (se forordningens artikel 1, stk. 3). Den kan også give dem en kopi af det udfyldte skema efter i givet fald at have slettet fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder (se nedenfor, spørgsmål 1.2.).

I de tilfælde hvor der indgives en fælles begæring eller anmeldelse, er det desuden blevet almindelig praksis, at der udpeges en fælles repræsentant, der handler på vegne af alle de implicerede virksomheder, både ved indgivelsen af begæringen eller anmeldelsen og i alle de efterfølgende kontakter med Kommissionen (se forordningens artikel 1, stk. 4). Heller ikke dette er imidlertid obligatorisk selv om det kan være nyttigt, og alle de virksomheder, der sammen indgiver en begæring eller anmeldelse, kan underskrive den på egne vegne.

H. Hvordan indgives begæring eller anmeldelse?

Begæringer og anmeldelser kan indgives på et af EF's eller EFTA-staternes officielle sprog (se forordningens artiekl 2, stk. 4 og 5). For at fremskynde sagsbehandlingen er det dog hensigtsmæssigt i forbindelse med en begæring eller anmeldelse til EFTA-Tilsynsmyndigheden at anvende et af EFTA-staternes officielle sprog eller EFTA-Tilsynsmyndighedens arbejdssprog, dvs. engelsk, eller i forbindelse med en begæring eller anmeldelse til Kommissionen et af EF's officielle sprog eller EFTA-Tilsynsmyndighedens arbejssprog. Dette sprog bliver herefter proceduresproget for den virksomhed, der indgiver begæringen eller anmeldelsen.

Skema A/B er ikke et skema, der skal udfyldes. Virksomhederne skal simpelthen give de oplysninger, der anmodes om nedenfor, følge samme opdeling i afsnit og punkter, underskrive erklæringen i afsnit 19 og vedlægge de krævede dokumenter.

Vedlagte dokumenter indsendes på originalsproget. Er dette ikke et af EF's officielle sprog, skal de oversættes til proceduresproget. Dokumenterne kan være originale eller kopier af originaler (se forordningens artikel 2, stk. 4).

Medmindre andet er anført, skal alle oplysninger, der kræves i dette skema, gives for det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori begæringen eller anmeldelsen indgives. Hvis disse oplysninger ikke er rimeligt disponible (f.eks. hvis den anvendte regnskabsperiode ikke svarer til kalenderåret, eller hvis tallene for det foregående år endnu ikke er disponible), fremsendes de senest tilgængelige oplysninger, og det begrundes, hvorfor oplysninger for det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori anmeldelsen idngives, ikke kan fremsendes.

Finansielle oplysninger kan angives i den valuta, som benyttes ved opstilling af den eller de pågældende virksomheders officielle reviderede regnskaber eller i ecu. Angives de i ecu, skal den benyttede omregningskurs angives.

Begæringer og anmeldelser indsendes i 17 eksemplarer, bilag med ledsagende dokumenter medsendes i tre eksemplarer (se forordningens artikel 2, stk. 2).

Begæringer om negativattest og anmeldelser sendes til:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Ekspeditionskontoret
Rue de la Loi 200
B-1040 Bruxelles

eller kan på arbejdsdage inden for den officielle kontotid indleveres på følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Ekspeditionskontoret
Avenue Cortenberg 158
B-1040 Bruxelles.

I. Fortrolighed

I hendold til EF-traktatens artikel 214, artikel 20 i forordning nr. 17, artikel 9 i protokol 23 til EØS-aftalen, artikel 122 i EØS-aftalen samt artikel 20 og 21 i kapitel 2 i protokol 4 til aftalen mellem EFTA-staterne om omprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol må Kommissionen, medlemsstaterne, EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-staterne ikke videregive oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt. På den anden side skal Kommissionen, når den har til hensigt at vedtage en positiv beslutning, i henhold til forordning nr. 17 offentliggøre begæringens eller anmeldelsens indhold i hovedtræk. I den meddelelse, der offentliggøres, skal Kommissionen »... tage hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder« (artikel 19, stk. 3, i forodningen nr. 17, se også artikel 21, stk. 2, om offentliggørelse af beslutninger). Hvis en virksomhed mener, at det ville skade dens interesser, hvis nogen af de oplysninger, den anmodes om at give, offentliggøres eller på anden måde viderergives til andre virksomheder står det den frit for at give de pågældende oplysninger i et særskilt bilag, klart mærket«. Forretningshemmeligheder« på hver side. Det bør også begrundes, hvorfor oplysninger ikke må offentliggøres eller videregives. (Se skemaets afsnit 5, hvor der kæves et ikke-fortroligt sammendrag af begæringer eller anmeldelsen).

J. Den efterfølgende procedure

Begæringen eller anmeldelsen indregistreres ved registreringskontoret for Generaldirektoratet for Konkurrence (DG IV). Den får retsvirkning fra den dato, Kommissionen modtager den eller fra datoen for poststemplet, hvis begæringen eller anmeldelsen fremsendens som anbefalet post (se forordningens artikel 4, stk. 1). Såfremt begæringen eller anmeldelsen er ufuldstændig, gælder der dog særlige bestemmelser (se afsnit E).

Når Kommissionen modtager en anmeldelse, sender den en skriftlig bekræftelse af modtagelsen med angivelse af det tildelte sagsnummer. Dette nummer skal angives i al senere korrespondance i sagen. Bekræftelsen af modtagelsen foregriber ikke spørgsmålet om begæringens eller anmeldelsens gyldighed.

Kommissionen kan anmode om yderligere oplysninger fra parterne eller fra tredjemand, i givet fald på grundlag af artikel 11 og 14 i forordning nr. 17, ligesom den kan fremsætte forslag om ændringer i aftalen, for at den kan godkendes. Der kan ligeledes offentliggøres en kort meddelelse i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* med angivelse af de deltagende virksomheders navn, de koncerner, de tilhører, de berørte økonomiske sektorer, kartellets art og en opfordring til tredjemand om at fremsætte supplerende bemærkninger (se skemaets afsnit 5):

Såfremt en anmeldelse foretages med henblik på anvendelse af en indsigelsesprocedure, kan Kommissionen modsætte sig, at aftalen nyder godt af gruppefritagelsen. Hvis Kommissionen rejser indsigelse, behandles den pågældende anmeldelse som en begæring om individuel fritagelse, medmindre Kommisssionen senere trækker indsigelsen tilbage.

Såfremt Kommissionen efter at have gennemgået en begæring om negativattest eller anmeldelse med anmodning om fritagelse agter at imødekomme den, er den i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 forpligtet til at offentliggøre begæringens indhold i hovedtræk tillige med en opfordring til enhver interesseret tredjemand om at fremkomme med bemærkninger hertil. Derefter skal Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, der består af nationale embedsmænd, som er kompetente i kartel- og monopolspørsmål (artikel 10 i forordning nr. 17), og hvori også deltager repræsentanter for EFTA-Tilsynsmyndigheden og EFTA-staterne, såfremt sagen henhører under EØS-aftalen, have forelagt et foreløbigt bestlutningsudkast til drøftelse — de vil i forvejen have modtaget en kopi af begæringen eller anmeldelsen. Først da kan Kommissionen — hvis der ikke er sket noget, der har ændret dens holdning — vedtage den påtænkte beslutning.

Undertiden henlægges en sag uden nogen formel beslutning, f. eks. fordi det konstateres, at aftalen allerede er omfattet af en gruppefritaglese, eller fordi Kommissionen under de omstændigheder, den har kendskab til på det pågældende tispunkt, ikke finder det nødvendigt at gribe ind. I så fald sendes en administrativ skrivelse. Selv om der ikke er tale om en beslutning vedtaget af Kommissionen, angiver en sådan skrivelse dog, hvorledes Kommissionens tjenestegrene vurderer den pågældende sag på grundlag af de foreliggende oplysninger. Dette indebærer, at Kommissionen om nødvendigt (f. eks hvis det hævdes, at aftalen ikke har retsvirkning i henhold til EF-traktatens artikel 85, stk. 2, og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 2) vil være i stand til at vedtage en passende beslutning for at afklare den juridiske situation.

K. Benyttede definitoner i selve skemaet

Aftale: Ordet »aftale« benyttes til at betegne alle former for karteller, dvs. aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis.

År: Medmindre andet er angivet, henviser ordet »år« i dette skema altid til kalenderåret.

Koncern: I forbindelse med dette skema antages der at bestå et koncernforhold, når en virksomhed

— ejer mere end halvdelen af en anden virksomheds kapital eller aktiver, eller

— råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne i en anden virksomhed, eller

— har ret til at udpege mere end halvdelen af medlemmerne i en anden virksomheds bestyrelse, direktion eller andet ledelsesorgan, der i retlig henseende repræsenterer virksomheden

— har ret til at varetage ledelsen af en anden virksomhed.

Et joint venture, der kontrolleres i fællesskab af flere andre virksomheder, anses i forbindelse med dette skema for at indgå i den koncern, som hver af disses virksomheder tilhører.

Det relevante produktmarked: I spørgsmål 6.1 og 11.1 i skemaet skal den virksomhed eller person, der indgiver en anmeldelse, definere det (de) relevante vare- og/eller tjenesteydelsesmarked(er), der kan blive berørt af den pågældende aftale. Denne (disse) definition(er) danner grundlag for en række af de spørgsmål, der skal besvares. Den (de) definition(er), der således er meddelt af de anmeldelse parter, betegnes i skemaet »det (de) relevante produktmarked(er)«. Det kan være såvel et vare — som et tjenesteydelsesmarked.

Det relevante geografiske marked: I spørgsmål 6.2 og 11.2 i skemaet skal den virksomhed eller person, der indgiver en anmeldelse, definere det (de) relevante geografiske marked(er), der kan blive berørt af den pågældende aftale. Denne (disse) definition(er) danner derefter grundlag for en række af de spørgsmål, der skal besvares. Den (de) definition(er), der således er meddelt af de anmeldende parter, betegnes i skemaet »det (de) relevante geografiske marked(er)«.

Det relevante produkt- og geografiske marked: Når man sammenholder svarene på sprøgsmål 6 og 11, får man parternes definition af det (de) relevante marked(er), der er berørt af den (de) pågældende aftale(r). Denne (disse) definition(er) danner herefter grundlag for en række af de spørgsmål, der skal besvares. Den (de) definition(er), der således er givet af de anmeldende parter, betegnes i skemaet »det (de) relevante produkt- og geografiske marked(er)«.

Anmeldelse: Skemaet kan benyttes til at indgive begæring om negativattest og/eller anmeldelse med anmodning om fritagelse. Ordet »anmeldelse« bruges om både begæring og anmeldelse.

Parter og anmeldennde parter: Ordet »parter« dækker over alle de virksomheder, der deltager i den anmeldte aftale. Eftersom en anmeldelse kan indgives af blot en af parterne, betegner udtrykket »anmeldende part(er)« kun den eller de virksomheder, der faktisk indgiver anmeldelsen.

DE BEDES ANFØRE »BEGÆRING OM NEGATIVATTEST/ANMELDELSE EFTER SKEMA A/B« PÅ FØRSTE SIDE AF DERES BEGÆRING ELLER ANMELDELSE)

DEL I

Afsnit vedrørende parterne, deres koncerner og aftalen
(Udfyldes ved alle anmeldelser)

Afsnit 1

Nærmere oplysninger om de virksomheder eller personer, der indgiver anmeldelse

1.1. De virksomheder, på hvis vegne anmeldelse indgives, anføres med angivelse af deres retlige benævnelse samt deres kommercielle navn, forkortet eller almindeligt anvendt (såfremt der er forskelligt fra den retlige benævnelse).

1.2. Hvis anmeldelsen kun indgives på vegne af en enkelt eller en del af de virksomheder, der deltager i aftalen, bedes De bekræfte, at de øvrige virksomheder er blevet underrettet og angive, om de har modtaget en kopi af anmeldelsen, i givet fald uden de deri indeholdte fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder ([1]). (De bedes vedlægge en kopi af den korrigerede anmeldelse, som De har tilsendt de andre parter).

1.3. Hvis der indgives en fælles anmeldelse, er en fælles repræsentant ([2]) da blevet udpeget ([3])?

I bekræftende fald bedes De give de oplysninger, der anmodes om i punkt 1.3. til 1.3.3.

I modsat fald bedes De oplyse, hvem der er blevet bemyndiget til at handle på hver af aftaleparternes vegne med angivelse af, hvem de repræsenterer.

1.3.1. Repræsentantens navn.

1.3.2. Repræsentantens adresse.

1.3.3. Repræsentantens telefon- og telefaxnummer.

1.4. Er der udpeget en eller flere repræsentanter, vedlægges anmeldelsen dokumentation for deres fuldmagt til at handle på anmeldernes vegne.

Afsnit 2

Oplysninger om parterne og de koncerner, de tilhører

2.1. Angiv navn og adresse på parterne i den anmeldte aftale og hjemstedslandet.

2.2. Angiv hvilken branche hver af parterne tilhører.

2.3. Angiv for hver af parterne en kontaktperson samt dennes navn, adresse, telefon- og telefaxnummer og stillingsbetegnelse i den pågældende virksomhed.

([1]) Kommissionen er klar over, at det i visse, særlige tilfælde ikke er muligt at give de andre parter underretning om, at aftalen er blevet anmeldt, eller give dem en kopi af anmeldelsen. Det kan f. eks. være tilfældet med anmeldelser af standardaftaler, der indgås med et stort antal virksomheder. Hvis det er tilfældet, bedes De angive, hvorfor det ikke har været muligt at følge den sædvanlige fremgangsmåde.

([2]) »En repræsentant« betegner i denne forbindelse en person eller virksomhed, der formelt er udpeget til at indgive anmeldelse på vegne af den (de) anmeldende part(er). Dette må ikke forveksles med tilfælde, hvor anmeldelsen underskrives af en ansat i det (de) pågældende selskab(er). I sidstnævnte tilfælde er der ikke udpeget nogen repræsentant.

([3]) Det er ikke obligatorisk at udpege repræsentanter med henblik på udfyldning og/eller indlevering af denne anmeldelse. Hvis de anmeldende parter imidlertid har valgt at udpege repræsentanter, skal de anføres her.

2.4. Angiv hvilke koncerner parterne i den anmeldte aftale indgår i, samt hvilke brancher disse koncerner tilhører og hver koncerns samlede omsætning på verdensplan [1].

Afsnit 3

Sagsbehandling

3.1. Angiv om De har rettet formel henvendelse til andre konkurrencemyndigheder vedrørende denne anmeldelse. I bekræftende fald angives navn på den pågældende myndighed, afdeling eller person, og hvilken henvendelse der har været tale om. Herudover anføres enhver tidligere sagsbehandling eller uformel henvendelse til Kommissionen og/eller EFTA-Tilsynsmyndigheden, som De har kendskab til, samt enhver tidligere sagsbehandling ved nationale myndigheder eller domstole inden for EF eller EFTA vedrørende denne aftale eller enhver anden aftale, der har forbindelse med denne aftale.

3.2. Begrund et eventuelt ønske om at sagen behandles som hastesag.

3.3. Når en anmeldelse ikke har særlig politisk, økonomisk eller juridisk betydning for EF, vil Kommissionen normalt afgøre sagen ved en administrativ skrivelse [2]. Er De tilfreds med en administrativ skrivelse? Hvis De mener, at der er særlige omstændigheder, der bevirker, at sagen ikke kan afgøres på denne måde, bedes De angive hvorfor.

3.4. Angiv om De til støtte for Deres ansøgning har til hensigt at fremlægge yderligere oplysninger eller argumenter, som endnu ikke er tilgængelige, i så fald vedrørende hvilke pukter [3].

Afsnit 4

Nærmere oplysninger om aftalen

4.1. Angiv arten, indholdet og formålet med den anmeldte aftale.

4.2. Angiv de bestemmelser i aftalen, der kan begrænse deltagernes frihed med hensyn til at træffe selvstændige kommercielle beslutninger om f.eks:

— købs- eller salgspriser, rabatter eller andre forretningsbetingelser

— de mængder varer, der skal produceres eller afsættes, eller de tjenesteydelser, der skal tilbydes

— teknisk udvilkling eller investeringer

— valg af markeder eller forsynigskilder

— køb hos eller salg til tredjemand

— anvendelse af lige vilkår for levering af tilsvarende varer eller tjenesteydelser

— særskilt eller samlet udbud af forskellige varer eller tjenesteydelser.

Hvis De anmoder om anvendelse af en indsigelsesprocedure, bedes De her angive de begrænsninger, der er mere vidtgående end dem, der automatisk er fritaget ved den relevante forordning.

---

(1) Med hensen til beregning af omsætning i bank- og forsikringsbranchen henvises til artikel 3 i protokol 22 til EØS-aftalen.

(2) Jf. punkt 14 i meddelelsen om samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale domstole om anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 (EFT nr. C 39 af 13. 2. 1993, s. 6).

(3) Hvis de anmeldende parter indgiver de oplysninger, der kræves i henhold til dette skema, og som på anmeldelsestidspunktet var rimeligt tilgængelige, vil den omstændighed, at parterne har til hensigt senere at indgive yderligere oplysninger eller dokumenter, ikke forhindre, at anmeldelsen bliver gyldig på anmeldelsestidspunktet, samt at tomånedersfristen begynder at løbe i tilfælde af strukturelle joint ventures, når der er anmodet om fremskyndet behandling.

4.3. Angiv, mellem hvilke EF-medlemssater og/eller EFTA-stater [1] handelen kan blive påvirket af aftalen. De bedes begrunde svaret på dette spørgsmål ved at give de oplysninger om vareudvekslingen, som forekommer Dem relevante. De bedes endvidere angive, om handelen mellem Fællesskabet eller EØS-området og et eller flere tredjelande vil blive påvirket og ligeledes her begrunde Deres svar.

Afsnit 5

Ikke-fortroligt sammendrag

Umiddelbart efter modtagelsen af en anmeldelse kan Kommissionen offentliggøre en kort meddelse, hvori interreserede tredjemænd opfordres til at fremsætte bemærkninger til den pågældende aftale [2]. Da formålet med at offentliggøre en formel foreløbig meddelse er at modtage bemærkninger fra interesserede tredjemænd så hurtigt som muligt efter modtagelsen af anmeldelsen, vil en sådan meddelelse normalt blive offentligjort uden først at være blevet tilsendt de anmeldende parter for at modtage deres bemærkninger. I dette afsnit udbedes oplysninger til en uformel foreløbig meddelelse for det tilfælde, at Kommissionen skulle beslutte at offentliggøre en sådan. Det er derfor vigtigt, at Deres svar på nedenstående spørgsmål ikke indeholder forretningshemmeligheder eller andre fortrolige oplysninger.

1. Angiv parterne i den anmeldte aftale og de koncerner, som de indgår i.

2. Giv et kort sammendrag af arten af og formålet med aftalen. Dette sammendrag bør normalt ikke være på mere end 100 ord.

3. Beskriv de produktsektorer, der er omfattet af den pågældende aftale.

DEL II

Markedsoplysninger for alle anmeldelser undtagen anmeldelser af strukturelle joint venture-selskaber, for hvilke der anmodes om fremskyndet behandling

Afsnit 6

Det relevante marked

Det relevante produktmarked er markedet for alle de varer og/eller tjenesteydelser, som forbrugeren på grundlag af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål betragter som værende indbyrdes substituerbare.

Følgende faktorer anses normalt at være relevante for fastlæggelsen af det relevante produktmarked og bør indgå i Deres analyse [3]:

— graden af fysisk lighed mellem de pågældende varer/tjenesteydelser

— forskelle i produkternes endelige anvendelsesformål

— prisforskelle mellem to produkter

— omkostninger i forbindelse med skift mellem to potentielt konkurrende produkter

— etablerede elller indgroede forbrugerpræferencer for en produkttype eller -kategori frem for en anden

— produkternes klassificering (ifølge f. eks. en brancheorganisations klassificering).

---

(1) Jf. liste i bilag II.

(2) Et eksempel på en sådan meddelelse findes i bilag 1 til dette skema. En sådan meddelelse må ikke forveksles med en formel meddelelse, der offentliggøres i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17. En meddelelse efter artikel 19, stk. 3, er forhodsvis detaljeret, og den indeholder en angivelse af Kommissionens hensigter i den pågældende sag. I dette afsnit 5 ønskes kun oplysninger til en kort foreløbig meddelelse, ikke til en meddelelse offentliggjort i henhold til artikel 19, stk. 3.

(3) Denne liste er imidlertid ikke udtømmende, og de anmeldende parter kan henvise til andre faktorer.

Det relevante geografiske marked er det område, inden for hvilket de pågældende virksomheder afsætter deres varer eller tjenesteydelser, som frembyder tilstrækkeligt homogene konkurrencevilkår, og som kan skelnes fra andre, tilgrænsende områder, navnlig på grund af væsentlige forskelle i konkurrencevilkårene.

Blandt de faktorer, der har betydning for fastlæggelsen af det relevante geografiske marked, indgår [1] de pågældende varers og tjenesteydelsers art og egenskaber, eventuelle hindringer for adgangen til markedet og forbrugerpræferencer, væsentlige forskelle i virksomhedens markedsandele, store prisforskelle fra det ene område til det andet og transportomkostninger.

6.1. I lyset af det ovenstående bedes De angive, hvad der efter Deres opfattelse er det eller de relevante produktmarked(er), som Kommissionen bør lægge til grund i sin vurdering af anmeldelsen.

De bedes begrunde Deres skøn eller konklusioner og forklare, hvorledes der er taget hensyn til de ovennævnte faktorer. Især bedes De nævne de varer og tjenester, der direkte eller indirekte er berørt af den anmeldte afale samt nævne de varekategorier, der i Deres markedsdefinition betragtes som substituerbare.

I spørgsmålene nedenfor vil det (de) således definerede marked(er) blive betegnet som »det (de) relevante produktmarked(er)«.

6.2. Hvad er efter parternes opfattelse det relevante geografiske marked, som Kommissionen bør lægge til grund i sin vurdering af anmeldelsen?

De bedes begrunde Deres skøn eller konklusioner og forklare, hvorledes der er taget hensyn til de ovennævnte faktorer. Især bedes De angive de lande, i hvilke parterne er aktive på det (de) relevante produktmarked(er), og hvis De mener, at det relevante geografiske marked er større end de EF- og EFTA-medlemsstaters område, på hvilke aftaleparterne er aktive, bedes De begrunde dette.

I spørgsmålene nedenfor vil det således definerede marked blive betegnet som »det (de) relevante geografiske marked(er)«.

Afsnit 7

Koncernmedlemmer, der er aktive på samme markeder som aftaleparterne

7.1. For hver af parterne i den anmeldte aftale bedes De angive alle de virksomheder, som tilhører samme koncern som den pågældende part, og som:

7.1.1. er aktive på det (de) relevante prodkuktmarked(er)

7.1.2. er aktive på markeder, der grænser op til det (de) relevante produktmarked(er) (dvs. udøver aktiviteter vedrørende varer og/eller tjenesteydelser, der kun delvis og ufuldkomment kan substituere de varer og/eller tjenesteydelser, der indgår i Deres definition.

Disse oplysninger skal gives, også for virksomheder, der afsætter de pågældende varer eller tjenesteydelser i andre geografiske områder end dem, parterne i den anmeldte aftale operer i. De bedes angive hvert koncernmedlems navn, hjemsted, hvilke produkter virksomheden producerer, og hvilket geografisk område den operer i.

Afsnit 8

Parternes position på det (de) berørte relevante produktmarked(er)

De oplysninger, der anmodes om i dette afsnit, skal gives for de koncerner, som parterne tilhører. Det er ikke tilstrækkeligt blot at give dem for de virksomheder, som direkte berøres af den anmeldte aftale.

8.1. For hvert af det (de) relevante produktmarked(er), De har defineret i Deres svar på spørgsmål 6. 1, bedes De oplyse:

[1] Denne liste er imidlertid ikke udtømmende, og de anmeldende parter kan henvise til andre faktorer.

8.1.1. parternes markedsandele på det relevante geografiske marked i de foregående tre år

8.1.2. hvis der er forskelle, bedes De angive parternes markedsandele i de foregående tre år i a) hele EØS-området, b) EF, c) EFTA-staternes område og d) hver EF-medlesstat (1). For markesandele på under 20 % bedes De blot angive, inden for hvilket af følgende intervaller den ligger: 0-5 %, 5-10 %, 10-15 % eller 15-20 %.

Ved besvarelsen af disse spørgsmål kan markedsandelene beregnes på basis af enten værdi eller vægt, men tallene skal begrundes. For hvert svar bedes De derfor oplyse markedets samlede størrelse i værdi/mængde samt hver enkelt parts afsætning eller omsætning. Desuden bør det angives, fra hvilke kilder oplysningerne stammer (f. eks. officielle statistikker, skøn m. m.), og så vidt muligt vedlægges kopier af de dokumenter, hvorfa oplysningerne er hentet.

Afsnit 9

Konkurrenters og kunders stilling på det (de) relevante produktmarked(er)

De oplysninger, der anmodes om i dette afsnit, skal gives samlet for parterne og ikke for hver af de virksomheder, der direkte berøres af den anmeldte aftale.

For det (de) relevante produkt- og geografiske marked(er), hvor parterne tilsammen har en markedsandel på over 15 %, bedes De angive:

9.1. Parternes fem største konkurrenter. Angiv de pågældende virksomheder samt efter Deres bedste skøn deres markesandele på det (de) relevante geografiske marked(er). Desuden bedes De oplyse adresse, telefon- og telefaxnummer samt så vidt muligt navn på en kontaktperson i hver af disse virksomheder.

9.2. Parternes fem største kunder. Angiv virksomhedernes navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt navn på en kontaktperson.

Afsnit 10

Adgangen til markedet og potentiel konkurrence på produktmarkederne og de geografiske markeder

For det eller alle (de) relevante produkt- og geografiske marked(er), hvor parterne tilsammen har en markedsandel på over 15 %, bedes De give følgende oplysninger:

10.1. Angiv de forskellige faktorer, der ud fra et produktmæssigt synspunkt har betydning for adgangen til det (de) relevante produktmarked(er) (dvs. hvilke hindringer opstilles for virksomheder, der ikke på det pågæeldende tidspunkt fremstiller varer til det (de) relevante produktmarked(er), og som ønsker at få adgang til det (de) pågældende marked(er). I Deres svar bør følgende overvejelser i givet fald indgå:

— i hvilket omfang mulighederne for adgang til markedet er påvirket af krav om officiel godkendelse eller standarder under enhver form, og om der med hensyn til adgangen til disse markeder er nogen kontrol, der har hjemmel i lovgivning

— i hvilket omfang mulighederne for adgang til markedet påvirkes af adgangen til råmaterialer

— i hvilket omfang mulighederne for adgang til markedet påvirkes af varigheden af de kontrakter, der er indgået mellem en virksomhed og dens leverandører og/eller kunder

— hvor stor betydning forskning og udvikling, herunder specielt patentlicenser, knowhow-licenser og andre licensrettigheder, har på disse markeder.

10.2. Angiv de forskellige faktorer, der ud fra et geografisk synspunkt har betydning for adgangen til det (de) relevante geografiske marked(er) (dvs. hvilke forhold hindrer virksomheder, der allerede

(1) Hvis det relevante geografiske marked er defineret som verdensomspændende, skal disse tal angives for EØS, EF, EFTA-staternes område og hver EF-medlemsstat. I tilfælde hvor det relevante geografiske marked er defineret som EF, skal disse tal angives for EØS og EFTA-staternes område og hver EF-medlemsstat. Hvis markedet er defineret som nationalt, skal tallene angives for EØS, EF og EFTA-staternes område.

producer/markedsfører prdukter inden for det (de) relevante prduktmarked(er), men i områder uden for det (de) relevante geografiske marked(er), i at udvide deres afsætning til det (de) relevante geografiske marked(er)?) De bedes begrunde Deres svar og om nødvendigt uddybe betydningen af nedenstående faktorer:

— handelshindringer, der har hjemmel i lovgivning, såsom told, kvoter osv.

— særlige lokale specifikationer eller tekniske krav

— offentlig indkøbspolitik

— adgang til effektive lokale distributions- og forhandlingsnet

— transportomkonstninger

— indgroede forbrugerpræferencer for lokale mærker eller produkter

— sprogbarrierer.

10.3. Har nogen ny virksomhed inden for de seneste tre år skaffet sig adgang til det (de) relevante produktmarked(er) i parternes geografiske salgsområder? De bedes angive disse oplysninger for de nytilkomne virksomheder både ud fra et produktmæssigt og geografisk synspunkt. I bekræftende fald bedes De angive, hvilke virksomheder der er tale om (om muligt navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt en kontaktperson), og hvilken markedsandel de efter Deres bedste skøn har på det (de) relevante produkt- og geografiske marked(er).

DEL III

Markedsoplysninger udelukkende for strukterelle joint venture-selskaber, for hvilke der anmodes om fremskyndet behandling

Afsnit 11

Det relevante marked

Det relevante produktmarked er markedet for alle de varer og/eller tjenesteydelser, som forbrugeren på grundlag af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål betragter som værende indbyrdes substituerbare.

Følgende faktorer anses normalt at være relevante [1] for fastlæggelsen af det relevante produktmarked og bør indgå i Deres analyse:

— graden af fysisk lighed mellem de pågældende varer/tjenesteydelser

— enhver forskel i produkternes endelige anvendelsesformål

— prisforskelle mellem to produkter

— omkostninger i forbindelse med skift mellem to potentielt konkurrende produkter

— etablerede eller indgroede forbrugerpræferencer for en produkttype eller -kategori frem for en anden

— om varerne og tjnesteydelserne har samme klassificering i branchen eller ej (ifølge f.eks. en brancheorganisations klassificering).

Det relevante geografiske marked er det område, inden for hvilket de pågældende virksomheder afsætter deres varer eller tjenesteydelser, som frembyder tilstrækkeligt homogene konkurrencevilkår, og som kan skelnes fra andre, tilgrænsende områder, navnling på grund af væsentlige forskelle i konkurrencevilkårene.

Blandt de faktorer, der har betydning for fastlæggelsen af det relevante geografiske marked [2], indgår de pågældende produkters og tjenesteydelsers art og egenskaber, eventuelle hindringer for adgangen til markedet og forbrugerpræferencer, væsentlige forskelle i virksomhedens markedsandele, store prisforkelle fra det ene område til det andet og transportomkostninger.

---

[1] Denne liste er imidlertid ikke udtømmende, og de anmeldende parter kan henvise til andre faktorer.
[2] Denne liste er imidlertid ikke udtømmende, og de anmeldende parter kan henvise til andre faktorer.

Afsnit 11.1.

De anmelddende parters analyse af det relevante marked

11.1.1. I lyset af det ovenstående bedes De angive, hvad der efter parternes opfattelse er det eller de relevante produktmarked(er), som Kommissionen bør lægge til grund i sin vurdering af anmeldelsen.

De bedes begrunde Deres skøn eller konklusioner og forklare, hvorledes der er taget hensyn til de ovennævnte faktorer.

I spørgsmålene nedenfor vil det (de) således definerede marked(er) blive betegnet som »det (de) relevante produktmarked(er)«.

11.1.2. Hvad er efter parternes opfattelse det (de) relevante geografiske marked(er), som Kommissionen bør lægge til grund i sin vurdering af anmeldelsen?

De bedes begrunde Deres skøn eller konklusioner og forklare, hvorledes der er taget hensyn til de ovennævnte faktorer.

Afsnit 11.2

Spørgsmål om det (de) relevante produktmarked(er) og det (de) relevante geografiske marked(er)

Formålet med nedenstående spørgsmål er at sætte Kommissionen i stand til at fastslå, om de markeder, De har defineret i afsnit 11. 1, stemmer overens med definitionerne i indleningen til dette afsnit.

Definiton af produktmarkedet

11.2.1. Hvilke varer eller tjenesteydelser vil den anmeldte aftale direkte eller indirekte berøre?

11.2.2. Hvilke andre kategorier af varer og/eller tjenesteydelser kan efter de anmeldende parters opfattelse i økonomisk henseende substituere de ovenfor i Deres svar på 11.2.1 nævnte? Har De under Punkt 11.2.1 nævnt flere varer eller tjenesteydelser, bedes De give et svar for hver vare eller tjenesteydelse.

Den rækkefølge, hvori disse produkter angives, skal baseres på graden af substituerbarhed, således at det mest substituerbare produkt angives først, det mindst substituerbare sidst [1].

---

[1] Let substituerbare produkter, mest og mindst substituerbare produkter.
For et hvilket som helst produkt (i denne definition forstås ved ordet »produkt« både varer og tjenesteydelser) findes en række substituerbare produkter. Denne produktrække udgøres af alle de substituerbare produkter, der kan komme i betragtning for det pågældende produkt, dvs. alle produkter, der i større eller mindre grad opfylder forbrugerens behov. Rækken af substituerbare produkter strækker sig fra let (eller perfekt) substituerbare produkter (dvs. produkter, som forbrugeren straks ville vende sig mod, f.eks. i tilfælde af en meget beskeden prisstigning på det pågældende produkt) til svært (eller ufuldkomment) substituerbare produkter (dvs. produkter, som forbrugeren kun vil vende sig mod i tilfæde af en meget betydelig prisstigning på det relevante produkt).
I definitionen af det relevante produktmarked og ved beregningen af markedsandelene tager Kommissionen kun de produkter i betragtning, der er let substituerbare med de pågældende produkter. Let substituerbare produkter er de produkter, som forbrugeren vil vende sig mod i tilfælde af en beskeden, men væsentlig prisforhøjelse på det relevante produkt (f. eks. 5 %). Dette giver Kommissionen mulighed for at bedømme de anmeldende parters stilling på et relevant marked, der udgøres af alle de produkter, som forbrugerne med lethed ville vende sig mod.
Dette betyder dog ikke, at Kommissionen undlader at tage hensyn til de begrænsninger i parternes konkurrencemæssige adfærd, der følger af tilstedeværelsen svært substituerbare produkter (dvs. produkter, som forbrugeren ikke vil vende sig mod ved en beskeden, men væsentlig prisforhøjelse på det pågældende produkt (f.eks. 5 %). Denne effekt tages i betragtning, når markedet er defineret og markedsandelene fastslået. Det er derfor vigtigt for Kommissionen at have oplysninger både om let substituerbare produkter og svært substituerbare produkter.
Som eksempel kan man forestille sig, at to virksomheder, der udøver aktiviteter inden for branchen for luksusure, indgår en aftale om forskning og udvikling. Begge virksomheder fremstiller ure til en pris mellem 1 800 og 2 000 ECU. Ure i samme eller lignende prisklasse, fremstillet af andre fabrikanter, kan formentlig anses som værende let substituerbare, og vil derfor blive taget i betragtning ved definitionen af det relevante produktmarked. Billigere ure, herunder særligt engangsure i plastik, vil være svært substituerbare produkter, fordi en potentiel køber af et ur til 2 000 ECU ikke kan forventes at vende sig mod et ur til 20 ECU, hvis prisen på det dyre ur forhøjes med 5 %.

Det bør fremgå, hvordan der ved angivelsen af disse varer eller tjenesteydelser og deres rækkefølge er taget hensyn til de ovennævnte faktorer, som bør indgå i fastlæggelsen at det relevante produktmarked.

Definitionen på det geografisked marked

11.2.3. I hvilke lande er parterne aktive på det (de) relevante produktmarked(er)? Er de aktive i alle landene i en bestemt landegruppe (f.eks. hele EF, EFTA, hele verden), er det tilstrækkeligt blot at angive dette geografiske område.

11.2.4. Hvordan producerer og afsætter parterne deres varer/tjenesteydelser i hvert af disse lande eller områder? Producerer de f. eks. lokalt, sælger de via lokale forhandlernet eller via eneimportører og -forhandlere?

11.2.5. Foregår der en betydelig samhandel med de produkter/tjenesteydelser, der udgør det (de) relevante produktmarker(er) mellem a) EF-medlemsstater (angiv venligst hvilke stater, med et skøn over hvor stor en procentdel af det samlede salg importen udgør for hver medlemsstat, hvor parterne er aktive) og b) alle eller nogle EF-medlemsstater og alle eller nogle EFTA-stater? (også her bedes De angive hvilke stater, med et skøn over importens procentvise andel af det samlede salg), c) EFTA-stater (angiv venligst hvilke stater, med et skøn over importens procentvise andel af det samlede salg) og d) hele eller en del af EØS og andre lande (også her bedes De angive hvilke lande, med et skøn over importens procentvise andel af det samlede salg).

11.2.6. Angiv hvilke virksomheder, der har produktionsaktiviteter uden for EF eller EØS, og som sælger inden for EØS i de lande, hvor parterne er aktive på de berørte produktmarkeder? Hvordan afsætter disse virksomheder deres produkter? Er der forskelle fra den ene EF- eller EFTA-medlemsstat til den anden?

Afsnit 12

Koncernmedlemmer, der er aktive på samme markeder som aftaleparterne

12.1. For hver af parterne i den anmeldte aftale bedes De angive alle de virksomheder, som tilhører samme koncern som den pågældende part, og som:

12.1.1. er aktive på det (de) relevante produktmarked(er)

12.1.2. er aktive på markeder, der grænser op til det (de) relevante produktmarked(er) (dvs. der udøver aktiviteter vedrørende varer og/eller tjenesteydelser, der kun delvis [1] og ufuldkomment kan substituere de varer og/eller tjensteydelser, der indgår i Deres definition

12.1.3. er aktive på markeder, der er tidligere og/eller senere led i forhold til de markeder, der indgår i det (de) relevante produktmarked(er).

Disse oplysninger skal gives, også for virksomheder, der afsætter deres produkter i andre geografiske områder end dem, parterne i den anmeldte opererer i. De bedes angive hvert koncernmedlems navn, hjemsted, hvilke produkter virksomheden producerer, og hvilket geografisk område den opererer i.

Afsnit 13

Parternes position på det (de)relevante produktmarked(er)

De oplysninger, der anmodes om i dette afsnit, skal gives for de koncerner, som parterne tilhører. Det er ikke tilstrækkeligt blot at give dem for de virksomheder, som direkte berøres af den anmeldte aftale.

[1] Ved delvist substituerbare produkter forstås produkter og tjenesteydelser, der kun kan erstatte hinanden inden for visse geografiske områder, inden for en del af året eller for visse anvendelsesformål.

13.1. For hvert af det (de) relevante produktmarked(er), som De har defineret i Deres svar på spørgsmål 11.1.2, bedes De oplyse:

13.1.1 parternes markedsandele på det relevante geografiske marked i de foregående tre år

13.1.2 hvis der er forskelle, bedes De angive parternes markedsandele i de foregående tre år i a) hele EØS, b) EF, c) EFTA-staternes område og d) hver EF- og EFTA-medlemsstat (1). For markedsandele på under 20 % bedes De blot angive, inden for hvilket af følgende intervaller andelen ligger: 0-5 %, 5-10 %. 10-15 % eller 15-20 %.

Ved besvarelsen af disse spørgsmål kan markedsandelene beregnes på basis af enten værdi eller vægt, men tallene skal begrundes. For hvert svar bedes De derfor oplyse markedets samlede størrelse i værdi/mængde samt hver ankelt parts afsætning eller omsætning. Desuden bør det angives, fra hvilke kilder oplysningerne stammer, og så vidt muligt vedlægges kopier af de dokumenter, hvorfa oplysningerne er hentet.

13.2. Hvis markedsandele, der er angivet som svar på spørgsmål 13.1, blev beregnet på en anden basis end den af parterne benyttede, ville det da ændre resultatet med mere end 5 % på noget marked (dvs. hvis markedsandelene var blevet beregnet efter værdi)? Såfremt tallet afviger med mere end 5 %, bedes De give de oplysninger, der anmodes om i spørgsmål 13.1 på basis af såvel værdi som mængde.

13.3. Angiv efter Deres bedste skøn den nuværende kapacitetsudnyttelse i de deltagende virksomheder og i branchen som helhed på det (de) relevante produktmarked(er) og det (de) geografiske marked(er).

Afsnit 14

Konkurrenters og kunders stilling på det (de) relevante produktmarked(er)

De oplysninger, der anmodes om i dette afsnit, skal gives for de koncerner, som parterne tilhører. Det er ikke tilstrækkeligt blot at give dem for de virksomheder, der direkte berøres af den anmeldte aftale.

For det (eller alle de) relevante produktmarked(er), hvor parterne tilsammen har en markedsandel på over 10 % i hele EØS, EF eller EFTA-området eller i en enkelt EF -eller EFTA-medlemsstat, bedes De oplyse:

14.1. Hvilke konkurrenter med en markedsandel på over 10 % i en EF-medlemsstat, en EFTA-stat, i EFTA-området, i EØS eller på verdensplan har parterne på det (de) relevante produktsmarked(er)? Angiv de pågældende virksomheder samt efter Deres bedste skøn deres markedsandele på disse geografiske områder. Desuden bedes De om muligt oplyse adresse, telefon- og telefaxnummer samt så vidt muligt navn på en kontaktperson i hver af disse virksomheder.

14.2. Hvad er kendetegnende for efterspørgslen på det (de) relevante produktmarked(er)? Er der f. eks. en eller flere aftagere, falder aftagerne i forskellige kategorier, er statslige organer eller ministerier store kunder?

14.3. Hvem er hver af parternes fem største kunder for det (eller hvert af de) relevante produktmarked(er)? Angiv virksomhedernes navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt navn på en kontaktperson.

Afsnit 15

Adgangen til markedet og potentiel konkurrence

For det (eller alle de) relevante produktmarked(er), hvor parterne tilsammen har en markedsandel på over 10 % i hele EØS, EF, EFTA-området eller en enkelt EF- eller EFTA-medlemsstat, bedes de give følgende oplysninger:

(1) I tilfælde hvor det relevante geografiske marked er defineret som verdensomspændende, skal disse tal angives for EØS, EF, EFTA-staternes område og hver EF- og EFTA-medlemsstat. I tilfælde hvor det relevante geografiske marked er defineret som EF, skal disse tal angives for EØS, EFTA-staternes område og hver EF- og EFTA-medlemsstat. Hvis markedet er defineret som nationalt, skal tallene angives for EØS, EF og EFTA-staternes område.

15.1. Hvilke faktorer har betydning for adgangen til det (de) relevante produktmarked(er)? I Deres svar bør De i givet fald tage hensyn til

— i hvilket omfang mulighederne for adgang til markedet er påvirket af krav om officiel godkendelse eller standarder under enhver form, samt om der med hensyn til adgangen til disse markeder er nogen kontrol med hjemmel i lovgivning

— i hvilket omfang mulighederne for adgang til markedet påvirkes af adgangen til råmaterialer

— i hvilket omfang mulighederne for adgang til markedet påvirkes af varigheden af de kontrakter, der er indgået mellem en virksomhed og dens leverandører og/eller kunder

— hvor stor betydning forskning og udvikling, herunder specielt patentlicenser, knowhow-licenser og andre licensrettigheder, har på disse markeder.

15.2. Har nogen ny virksomhed inden for de senestre tre år skaffet sig adgang til det (de) relevante produktmarked(er) i parternes geografiske salgsområder? I så fald bedes De angive, hvilke virksomheder der er tale om (navn, adresse, telefon- og telefaxnummer samt om muligt en kontaktperson), og hvilken markedsandel de efter Deres bedste skøn har i hver af de EF- eller EFTA-medlemsstater, de opererer i, og i EF, EFTA-staternes område og EØS som helhed.

15.3. Hvor stor en markedsandel må en virksomhed efter Deres bedste skøn mindst have opnået på det (de) relevante produktmarked(er) for at kunne operere rentabelt?

15.4. Findes der væsentlige hindringer for,

15.4.1. at en virksomhed, der opererer på det (de) relevante produktmarked(er) i en EF- eller EFTA-medlemsstat, kan afsætte sine produkter i andre dele af EØS?

15.4.2. at en virksomhed, der opererer på det (de) relevante produktmarked(er) uden for EØS, kan afsætte sine produkter overalt eller i dele af EØS?

De bedes begrunde Deres svar, bl.a. under hensyn til følgende faktorer:

— handelshindringer, der har hjemmel i lovgivning, såsom told, kvoter osv.

— særlige lokale specifikationer eller tekniske krav

— offentlig indkøbspolitik

— adgang til effektive lokale distributions- og forhandlingsnet

— transportomkostninger

— indgroede forbrugerpræferencer for lokale mærker eller produkter

— sprogbarrierer.

DEL IV

Afsluttende afsnit
Udfyldes ved alle anmeldelser

Afsnit 16

Begrundelse for anmodning om negativattest

Hvis de begærer negativattest, bedes De oplyse:

16.1. hvorfor De anmoder herom — De bedes angive, hvilke af aftalens eller den pågældende adfærds bestemmelser eller virkninger De mener kan rejse tvivl om foreneligheden med EF's og/eller EØS'konkurrenceregler. Formålet med disse oplysninger er at give Kommissionen et så klart billede som muligt af, hvad det er for tvivlsspørgsmål, De har vedrørende Deres aftale eller en adfærd, og som De gerne vil have afklaret med en negativattest.

Dernæst bedes De under de følgende tre punkter anføre de faktiske omstændigheder og argumenter, der efter Deres mening begrunder, at EF-traktatens artikel 85, stk. 1, eller artikel 86 og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, eller artikel 54 ikke finder anvendelse, dvs:

16.2. hvorfor aftalen eller den pågældende adfærd ikke har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet eller EFTA-området mærkbart, eller hvorfor Deres virksomhed ikke indtager en dominerende stilling, eller hvorfor dens adfærd ikke udgør et misbrug af denne, og/eller

16.3. hvorfor aftalen eller den pågældende adfærd ikke har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for EØS mærkbart, eller hvorfor Deres virksomhed ikke indtager en dominerende stilling, eller hvorfor dens adfærd ikke udgør et misbrug af denne, og/eller

16.4. hvorfor aftalen eller den pågældende adfærd ikke vil kunne påvirke handelen mellem EF-medlemsstaterne eller mellem EF og et eller flere EFTA-lande, eller mellem EFTA-landene mærkbart.

Afsnit 17

Begrundelse for anmodning on fritagelse

Hvis De anmelder aftalen, selv om det kun er som sikkerhedsforanstaltning, med henblik på at opnå fritagelse efter EF-traktatens artikel 85, stk. 3, og/eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, bedes De redegøre for:

17.1. hvordan aftalen bidrager til at forbedre produktionen eller distributionen og/eller fremmer den tekniske og økonomiske udvikling. De bedes navnlig angive, hvorfor man kan forvente disse resultater af samarbejdet; disponerer aftaleparterne f. eks. over teknologi og distributionssystemer, der supplerer hinanden, således at der kan opnås samarbejdsfordele? (nævn i givet fald hvilke). De bedes ligeledes nævne, om de anmeldende parter har udarbejdet dokumenter eller ladet gennemføre analyser til vurdering af muligheden for at gennemføre transaktionen og de fordele, som måtte følge af denne. I bekræftende fald bedes De angive, om sådanne dokumenter eller analyser indeholder skøn over besparelser eller effektivitetsforbedringer, der kan forventes at følge af transaktionen. De bedes vedlægge kopier af disse dokumenter eller analyser

17.2. hvordan forbrugerne får en rimelig andel af fordelen ved denne forbedring eller dette fremskridt?

17.3. hvorfor alle aftalens konkurrencebegrænsende bestemmelser er nødvendige for at nå de i punkt 17.1 nævnte mål (hvis De påberåber Dem en indsigelsesprocedure er det vigtigt, at De angiver og begrunder konkurrencebegrænsninger, der er mere vidtgående end dem, der automatisk er fritaget ved de relevante forordninger). I den forbindelse bedes De forklare, hvorfor de fordele, der følger af aftalen, og som er angivet i Deres svar på spørgsmål 17.1, ikke kan opnås eller ikke kan opnås lige så hurtigt og effektivt eller kun med større omkostninger og med mindre udsigt til succes a) uden indgåelse af aftalen som helhed og b) uden de særlige klausur og bestemmelser, der er nævnt i Deres svar på spørgsmål 4.2

17.4. hvorfor aftalen ikke udelukker konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer eller tjenesteydelser?

Afsnit 18

Bilag

Den behørigt udfærdigede anmeldelse indgives i ét enkelt eksemplar. Den skal indeholde de endelige versioner af alle de aftaler, der er genstand for anmeldelsen og være ledsaget af følgende dokumenter:

a) 16 kopier af selve anmeldelsen

b) tre kopier af årsberetninger og årsregnskaber for alle de parter, der deltager i den anmeldte aftale, for de seneste tre år

c) tre kopier af de seneste interne og eksterne markedsanalyser eller planlægningsdokumenter, der gør det muligt at vurdere og analysere det (de) berørte marked(er) med hensyn til konkurrensevilkår, kunkurrenter (nuværende og potentielle) og markedsvilkår. Forfatterens navn og stilling bør angives i hvert dokument.

d) tre kopier af alle rapporter og analyser, der er udarbejdet af eller for ansatte eller direktører med henblik på at vurdere og analysere den anmeldte aftale.

Afsnit 19

Arklæring

Begæringen/anmeldelsen skal afsluttes med nedenstående erklæring, der skal underskrives af eller på vegne af samtlige de parter, der indgiver begæringen/anmeldelsen (1):

»Undertegnede erklærer på tro og love, at oplysningerne i denne begæring/anmeldelse er i overensstemmelse med sandheden, at der er vedlagt fuldstændige kopier af alle de i skema A/B krævede dokumenter for så vidt som den koncern, som de parter, der har indgivet begæringen/anmeldelsen, tilhører, er i besiddelse af disse dokumenter, og parterne har adgang til dem, at alle skøn er angivet som værende skøn og udgør det bedst mulige skøn med hensyn til de grundlæggende faktiske omstændigheder, samt at alle udtalelser er afgivet i god tro

Undertegnede er bekendte med bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, litra a), i Rådets forordning nr. 17.

Sted og dato:

Underskrift:«

De bedes tilføje navnene på den eller de personer, der underskriver begæringen/anmeldelsen og deres stilling(er).

(1) Begæringer og anmeldelser, der ikke er underskrevet, er ikke gyldige.

BILAG I

ORDLYDEN AF EF-TRAKTATENS ARTIKEL 85 OG 86, EØS-AFTALENS ARTIKEL 53, 54 OG 56, ARTIKEL 2, 3 OG 4 I PROTOKOL 22 TIL EØS-AFTALEN

EF-TRAKTATENS ARTIKEL 85

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutinger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser

b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer

c) opdeling af markeder eller forsyningskilder

d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

— enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder

— enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og

— enhver samordnet praksis eller kategori deraf

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

EF-TRAKTATENS ARTIKEL 86

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig der heraf er uforenelig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem medlemsstater herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser

b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne

c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

EØS-AFTALENS ARTIKEL 53

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem de kontraherende parter, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det af denne aftale omfattede område, er uforenelige med denne aftales funktion og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser

b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer

c) opdeling af markeder eller forsyningskilder

d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalen genstand.

2. Aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

— enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder

— enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og

— enhver samordnet praksis eller kategori deraf

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel i fordelen herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrence for en væsentlig del af de pågældende varer.

EØS-AFTALENS ARTIKEL 54

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på det af denne aftale omfattede område eller en væsentlig del heraf er uforenelig med denne aftales funktion og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem de kontraherende parter herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser

b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne

c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

EØS-AFTALENS ARTIKEL 56

1. Tilsynsmyndighederne træffer beslutning i enkelttilfælde henhørende under artikel 53 i denne aftale i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) EFTA-Tilsynsmyndigheden træffer beslutning i enkelttilfælde, hvor kun handelen mellem EFTA-stater påvirkes

b) EFTA-Tilsynsmindigheden træffer beslutning som fastsat i bestemmelserne i artikel 58, protokol 21 og gennemførelsesbestemmelserne dertil, protokol 23 og bilag XIV i tilfælde, hvor de berørte virksomheders omsætning på EFTA-staternes område udgør 33 % eller derover af deres omsætning på det af denne aftale omfattede område, jf. dog litra c)

c) EF-Kommissionen træffer beslutning i øvrige tilfælde såvel som i tilfælde omtalt i litra b), når handelen mellem EF-medlemsstater påvirkes, under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 58, protokol 21, protokol 23 og bilag XIV.

2. I enkelttilfælde, henhørende under artikel 54 træffes beslutningen af tilsynsmyndigheden på det område, hvor den dominerende stilling er blevet påvist. Reglerne i stk. 1, litra b) og c), findet kun anvendelse, hvis den dominerende stilling består på begge tilsynymyndigheders områder.

3. I enkelttilfælde, henhørende under stk. 1, litra c), hvor virkningerne for handelen mellem EF-medlemsstater eller konkurrencen inden for Fællesskabet ikke er mærkbare, træffer EFTA-Tilsynymyndigheden beslutning.

4. Udtrykkene »virksomhed« og »omsætning« er med henblik på anvendelsen af denne artikel defineret i protokol 22.

ARTIKEL 2, 3 OG 4 I PROTOKOL 22 TIL EØS-AFTALEN

Artikel 2

»Omsætning« som omhandlet i aftalens artikel 56 omfatter de berørte virksomheders provenu fra salg af varer og præstering af tjenesteydelser i sidste regnskabsår inden for det område, der er omfattet af aftalen, i forbindelse med deres ordinære drift, med fradrag af salgsrabatter samt merværdiafgift og andre direkte omsætningsrelaterede afgifter.

Artikel 3

I stedet for omsætningen anvendes:

a) for kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder: deres statussum ganget med forholdet mellem tilgodehavender hos kreditinstitutter og hos kunder som følge af forretninger med valutaindlændinge inden for aftalens område, og den samlede størrelse af disse tilgodehavender

b) for forsikringsselskaber: værdien af bruttopræmier modtaget fra valutaindlændinge inden for aftalens område, som omfatter samtlige modtagne eller fremtidige beløb i henhold til forsikringsaftaler, der er tegnet af disse selskaber eller for deres regning, herunder udgående genforsikringspræmier, efter fradrag af skatter eller skattelignende afgifter, der opkræves på grundlag af præmiebeløbet eller forsikringssummen.

Artikel 4

1. Uanset den definition af omsætning, der er relevant for anvendelsen af aftalens artikel 56, således som den findes i denne protokols artikel 2, udgøres den relevante omsætning:

a) for så vidt angår aftaler, vedtagelser inden for sammelslutninger af virksomheder og samordnet praksis vedrørende distribution og leveringsordninger mellem ikke-konkurrerende virksomheder, af provenuet fra salg af varer eller præstering af tjenesteydelser, der er omfattet af den pågældende aftale vedtagelse eller samordnede praksis, samt fra andre varer eller tjenesteydelser, der af brugerne opfattes som værende af samme art i betragtning af deres egenskaber, pris og anvendelsesformål

b) for så vidt angår aftaler, vedtagelser inden for sammelslutninger af virksomheder og samordnet praksis vedrørende ordninger for overførsel af teknologi mellem ikke-konkurrende virksomheder, af provenuet af salg af varer eller præstering af tjenesteydelser som følge af den teknologi, som er omfattet af den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis, samt provenuet fra salg af de varer eller præstering af de tjenesteydelser, som den pågældende teknologi er beregnet til at forbedre eller erstatte.

2. Hvis omsætningen fra salg af varer eller præstering af tjenesteydelser på det tidspunkt, hvor de i stk. 1, litra a) og b), nævnte ordninger blev bragt i stand, imidlertid ikke kan opgøres, finder den almindelige bestemmelse i artikel 2 anvendelse.

BILAG II

LISTE OVER RELEVANTE FORORDNINGER OG MEDDELELSER

(pr. 1. marts 1995)

(Hvis De mener, at Deres aftale muligvis ikke behøver at blive anmeldt i henhold til en af disse forordninger eller meddelelser, anbefales det, at De skaffer Dem et eksemplar af den pågældende forordning eller meddelelse)

GENNEMFØRELSESFORORDNING (1)

Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, Første forordning om anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 (EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62, dansk specialudgave 1959-1962, december 1972, s. 81) som ændret (EFT nr. 58 af 10. 7. 1962, s. 1655/62; EFT nr. 162 af 7. 11. 1963, s. 2696/63; EFT nr. L 285 af 29. 12. 1971, s. 49; EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 92; EFT nr. L 291 af 19. 11. 1979, s. 94; EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985, s. 165).

Kommissionens forordning (EF) nr. 3385/94 af 21. december 1994 om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med begæringer og anmeldelser indgivet i henhold til Rådets forordning nr. 17.

FORORDNINGER OM GRUPPEFRITAGELSE FOR EN RÆKKE FORSKELLIGE AFTALER

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/83 af 22. juni 1983 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3 på kategorier af eneforhandlingsaftaler (EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 1), samt samme forordning som tilpasset i forbindelse med EØS-aftalen (se punkt 2 i bilag XIV til EØS-aftalen).

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22. juni 1983 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler (EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 5) samt denne forordning som tilpasset i forbindelse med EØS-aftalen (se punkt 3 i bilag XIV til EØS-aftalen).

Se desuden Kommissionens meddelelser vedrørende Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/83 og (EØF) nr. 1984/83 (EFT nr. C 101 af 13. 4. 1984, s. 2, og EFT nr. C 121 af 13. 5. 1992, s. 2).

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2349/84 af 23. juli 1984 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af patentlicensaftaler (EFT nr. L 219 af 16. 8. 1984, s. 15, som berigtiget i EFT nr. L 113 af 26. 4. 1985, s. 34) som ændret (EFT nr. L 12 af 18. 1. 1995, s. 13); endvidere samme forordning som tilpasset i forbindelse med EØS-aftalen (se punkt 5 i bilag XIV til EØS-aftalen). Artikel 4 i nævnte forordning indeholder bestemmelser om en indsigelsesprocedure.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 123/85 af 12. december 1984 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer (EFT nr. L 15 af 18. 1. 1985, s. 16); endvidere denne forordning som tilpasset i forbindelse med EØS-aftalen (se punkt 4 i bilag XIV til EØS-aftalen). Se desuden Kommissionens meddelser vedrørende nævnte forordning (EFT nr. C 17 af 17. 1. 1985, s. 4, og EFT nr. C 239 af 18. 12. 1991, s. 20).

Kommissionens forordning (EØF) nr. 471/85 af 19. december 1984 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af specialiseringsaftaler (EFT nr. L 53 af 22. 2. 1985, s. 1); endvidere denne forordning som tilpasset i forbindelse med EØS-aftalen (se punkt 6 i bilag XIV til EØS-aftalen). Artikel 4 i denne forordning indeholder bestemmelser om en indsigelsesprocedure.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 418/85 af 19. december 1984 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler vedrørende forskning og udvikling (EFT nr. L 53 af 22. 2. 1985, s. 5) som ændret (EFT nr. L 21 af 29. 1. 1993, s. 8); endvidere denne forordning som tilpasset i forbindelse med EØS-aftalen (se punkt 7 i bilag XIV til EØS-aftalen). Artikel 7 i denne forordning indeholder bestemmelser om en indsigelsesprocedure.

(1) Med hensyn til de procedurereglerne, som EFTA-Tilsynsmyndigheden anvender, henvises der til artikel 3 i protokol 21 til EØS-aftalen og de relevante bestemmelser i protokol 4 til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og den domstol.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 4087/88 af 30. november 1988 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af franchiseaftaler (EFT nr. L 359 af 28. 12. 1988, s. 46). Endvidere denne forordning som tilpasset i forbindelse med EØS-aftalen (se punkt 8 i bilag XIV til EØS-aftalen). Artikel 6 i denne forordning indeholder bestemmelser om en indsigelsesprocedure.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 556/89 af 30. november 1988 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af knowhow-licensaftaler (EFT nr. L 61 af 4. 3. 1989, s. 1) som ændret (EFT nr. L 21 af 29. 1. 1993, s. 8). Endvidere denne forordning som tilpasset i forbindelse med EØS-aftalen (se punkt 9 i bilag XIV til EØS-aftalen). Artikel 4 i denne forordning indeholder bestemmelser om en indsigelsesprocedure.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3932/92 af 21. december 1992 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis på forsikringsområdet (EFT nr. L 398 af 31. 12. 1992, s. 7). Denne forordning vil blive tilpasset i forbindelse med EØS-aftalen.

MEDDELELSER AF GENEREL ART [1]

Kommissionens meddelelse vedrørende aftaler med handelsrepræsentanter om enerepræsentation (EFT nr. 139 af 24. 12. 1962, s. 2921/62). Det hedder heri, at Kommissionen er af den opfattelse, at de fleste af den slags aftaler ikke er omfattet af forbuddet i traktatens artikel 85, stk. 1.

Kommissionens meddelelse vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis angående samarbejde mellem virksomheder (EFT nr. C 75 af 29. 7. 1968, s. 3, som berigtiget i EFT nr. C 84 af 28. 8. 1988, s. 14). Heri definere de former for samarbejde om markedsundersøgelser, bogføring, F&U, fælles anvendelse af produktionsanlæg, lagerinventar eller transportindretninger, ad hoc-arbejdsfællesskaber, salg eller eftersalgsservice, reklame eller kvalitetsmærker, som efter Kommissionens opfattelse ikke er omfattet af forbuddet i artikel 85, stk. 1.

Kommissionens meddelelse om bedømmelse af underleveranceaftaler i forhold til traktatens artikel 85, stk. 1 (EFT nr. C 1 af 3. 1. 1979, s. 2).

Kommissionens meddelelse vedrørende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis af ringe betydning som ikke falder ind under traktatens artikel 85, stk. 1 (EFT nr. 231 af 12. 9. 1986, s. 2) som ændret (EFT nr. ...) hovedsagelig dem, hvor deltagernes markedsandel ikke udgør mere end 5 %, og deres samlede årlige omsætning ikke overstiger 300 mio. ECU.

Kommissionens retningslinjer for anvedelse af EF's konkurrenceregler på telekommunikationssektoren (EFT nr. C 233 af 6. 9. 1991, s. 2). Disse retningslinjer tager sigte på at belyse, hvordan EF's konkurrenceregler skal anvendes på markedsdeltagerne i telekommunikationssektoren.

Meddelelse fra Kommissionen om samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale domstole om anvendelse af traktatens artikel 85 og 86 (EFT nr. C 39 af 13. 2. 1993, s. 6). I denne meddelelse beskrives de principper, der ligger til grund for dette samarbejde.

Meddelelse fra Kommissionen om vurdering i forhold til EØF-traktatens artikel 85 af joint venture-selskaber oprettet i samarbejdsøjemed (EFT nr. C 43 af 16. 2. 1993, s. 2). I denne meddelelse beskrives principperne for vurdering af joint venture-selskaber.

En samling af disse tekster (pr. 31. december 1989) er udgivet af Kontoret for De Europæiske Fallesskabers Officielle Publikationer (ref. Vol I: ISBN 92-826-1307-0, katalognummer: CV-42-90-001-DA-C). En ajourført samling er under udarbejdelse.

I medfør af EØS-aftalen dækker disse tekster også Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

---

[1] Se også de tilsvarende meddelelser offentliggjort af EFTA-Tilsynsmyndigheden.

BILAG III

LISTE OVER MEDLEMSSTATER OG EFTA-STATER, ADRESSE PÅ KOMMISSIONEN OG EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN, LISTE OVER KOMMISSIONENS PRESSE- OG INFORMATIONSKONTORER I EU OG I EFTA-STATERNE SAMT ADRESSER PÅ DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER I EFTA-STATERNE

På tidspunkter for udarbejdelsen af denne forordning har EU følgende medlemsstater: Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

På tidspunktet for udarbejdelsen af denne forordning vil følgende EFTA-stater blive kontraherende medlemmer af EØS-aftalen: Island, Liechtenstein og Norge.

Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence har følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles
Tlf. (32-2) 299 11 11

EFTA-Tilsynsmyndighedens konkurrencedirektorat har følgende adresse:

EFTA-Tilsynsmyndigheden
Konkurrencedirektoratet
1-3, rue Marie-Thérèse
B-1049 Bruxelles
Tlf. (32-2) 286 17 11

Kommissionen har følgende presse- og informationskontorer i medlemsstaterne:

BELGIEN
Rue Archimède 73
B-1040 Bruxelles
Tlf. (32-2) 299 11 11

DANMARK
Højbrohus
Østergade 61
Postboks 144
DK-1004 København K
Tlf. (45) 33 14 41 40

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND
Zitelmannstraße 22
D-53113 Bonn
Tlf. (49-228) 53 00 90

Kurfürstendamm 102
D-10711 Berlin 31
Tlf. (49-30) 896 09 30

Erhardtstraße 27
D-80331 München
Tlf. (49-89) 202 10 11

GRÆKENLAND
2 Vassilissis Sofias
Case Postale 11002
GR-Athina 10674
Tlf. (30-1) 724 39 82/83/84

SPANIEN
Calle de Serrano 41
5a Planta
E-28001 Madrid
Tlf. (34-1) 435 17 00

Av. Diagonal, 407 bis
18 Planta
E-08008 Barcelona
Tlf. (34-3) 415 81 77

FRANKRIG
288, boulevard Saint-Germain
F-75007 Paris
Tlf. (33-1) 40 63 38 00

CMCI
2, rue Henri Barbusse
F-13241 Marseille, Cedex 01
Tlf. (33) 91 91 46 00

IRLAND
39 Molesworth Street
IRL-Dublin 2
Tlf. (353-1) 71 22 44

ITALIEN
Via Poli 29
I-00187 Roma
Tlf. (39-6) 699 11 60

Corso Magenta 61
I-20123 Milano
Tlf. (39-2) 480 15 05

LUXEMBOURG
Bâtiment Jean-Monnet
Rue Alcide de Gasperi
L-2920 Luxembourg
Tlf. (352) 430 11

NEDERLANDENE
Postbus 30465
NL-2500 GL Den Haag
Tlf. (31-70) 346 93 26

ØSTRIG
Hoyosgasse 5
A-1040 Wien
Tlf. (43-1) 505 33 79

PORTUGAL
Centro Europeu Jean Monnet
Largo Jean Monnet, 1-10º
P-1200 Lisboa
Tlf. (351-1) 54 11 44

FINLAND
31 Pohjoisesplanadi
00100 Helsinki
Tlf. (358-0) 65 64 20

SVERIGE
PO Box 16396
Hamngatan 6
11147 Stockholm
Tlf. (46-8) 611 11 72

DET FORENEDE KONGERIGE
8 Storey's Gate
UK-London SW1P 3AT
Tlf. (44-71) 973 19 92

Windsor House
9/15 Bedford Street
UK-Belfast BT2 7EG
Tlf. (44-232) 24 07 08

4 Cathedral Road
UK-Cardiff CF1 9SG
Tlf. (44-222) 37 16 31

9 Alva Street
UK-Edinburgh EH2 4PH
Tlf. (44-31) 225 20 58

Kommissionen har følgende presse- og informationskontorer i EFTA-staterne:

NORGE
Postboks 1643 Vika 0119 Oslo 1
Haakon's VII Gate No 6
0161 Oslo 1
Tlf. (47-2) 83 35 83

Skemaer til anmeldelser og ansøgninger samt mere udførlige oplysninger om EØF's konkurrenceregler kan fås ved henvendelse til følgende kontorer:

FINLAND
Office of Free Competition
Tlf. (358-0) 73 141

ISLAND
Directorate of Competition and Fair Trade
Tlf. (354-1) 27 422

LIECHTENSTEIN
Office of National Economy
Division of Economy and Statistics
Tlf. (41-75) 61 11

NORGE
Price Directorate
Tlf. (47-22) 40 09 00

SVERIGE
Competition Authority
Tlf. (46-8) 700 16 00

ØSTRIG
Federal Ministry for Economic Affairs
Tlf. (43-1) 71 100